

ת"פ 39552/04/22 - מדינת ישראל נגד אברהמים עמאש

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 39552-04-22 מדינת ישראל נ' עמאש(עציר)

בפני	כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	נגד
הנאשמים	אברהמים עמאש (עציר)

גזר דין

רקע עובדתי

הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירתו, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן - תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הודאת הנאשם נעשתה במסגרת הסדר דיוני אשר לא כלל הסכמה עונשית.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 18.4.22 בסמוך לשעה 16:00, גנב הנאשם אופניים השייכים לאחיינו, קטין בן 16, אשר היו מונחות בפתח ביתו של הקטין בג'סר א-זרקא. כאשר הבחין הקטין במעשה הגניבה, רץ אחרי הנאשם ודרש ממנו לעצור, בנסיבות אלה ניסה הנאשם לתקוף את הקטין בכך שזרק לעברו אבן, שלא פגעה בו. הקטין ברח אל בית השכן והנאשם דלק אחריו והמשיך לתקוף אותו, זרק עליו כיסא פלסטיק שהיה מונח במקום ופגע בראשו של הקטין. בהמשך היכה הנאשם את הקטין במכות אגרופ לפניו ודחף אותו עד שנפל. בעקבות כך נגרמה לקטין חבלה של ממש בדמות שריטה בעין. בהמשך לקח הנאשם מפתח שוודי שהיה מונח במקום והחל להכות בקטין תוך שהקטין סוכך על עצמו עם הכיסא שנזרקה עליו כאמור. אירוע האלימות המתואר לעיל הופסק בהתערבות השכן שעמד כחיץ והוציא את הנאשם מחצר ביתו, כשהאחרון מחזיק באופניים וממשיך במעשה הגניבה. למשמע צעקות הקטין הגיעה המתלוננת, שהינה אחותו של הנאשם ודודתו של הקטין, צעקה לנאשם להפסיק את מעשה התקיפה ולהחזיר את האופניים לקטין, אך הנאשם לא נענה לבקשתה והתחיל להתרחק מהמקום עם האופניים. המתלוננת רדפה אחרי הנאשם והוא עצר והחל לתקוף גם אותה בכך שזרק עליה את האופניים, וכאשר המתלוננת נפלה ארצה המשיך הנאשם לתקוף אותה כשהכה אותה בבעיטות ובאגרופים. כתוצאה מהאמור נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שפשוף במרפק יד שמאל וברגל ימין.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני הצדדים לעונש נשמעו בפניי ביום 31.1.23.

ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, בין היתר פגיעה בשלום גופו של אדם ופגיעה בקניינו של הקטין. לטענת המאשימה, במקרה דנן הפגיעה בערכים אלה היא ברף הגבוה, מאחר שהנאשם היה אחוז דיבוק לגנוב את האופניים והכה באכזריות כל מי שניסה להניא אותו מביצוע העבירות. הנאשם לא הסתפק במעשה הגניבה אלא הכה את המתלוננת ואת הקטין, באמצעות ידיו וחפצים שונים כגון מפתח שוודי, כיסא פלסטיק ואופניים שהשליך על המתלוננת שהינה אחותו. הוגשו תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו לקטין ולמתלוננת (ת/1). **המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 10 ל - 18 חודשי מאסר בפועל**. לגבי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התייחסה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם (גיליון הרישום הפלילי ת/2) שלחובתו מספר הרשעות קודמות בגין עבירות סמים, רכוש, הפרעה לשוטר והחזקת סכין. המאשימה עתרה למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם ולהטיל עליו עונש שלא יפחת מ - 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית ופיצוי לקטין ולמתלוננת.

כראיות לעונש מטעם הנאשם העידו הקטין והמתלוננת.

המתלוננת, גב' אשתיאק עמאש, בעדותה מסרה כי היא סלחה לנאשם, והדגישה שזו היתה הפעם הראשונה שהנאשם מתנהג כלפיהם באלימות.

הקטין בעדותו אמר כך: **"הוא טעה וזו היתה טעות חד פעמית ואני סולח לו"**.

ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לחיסכון הזמן השיפוטי כתוצאה מהודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן ולכך שנמנע מהמתלוננת ועדים נוספים הצורך להעיד בבית המשפט. ב"כ הנאשם הדגיש כי המתלוננת והקטין בחרו להגיע ולהעיד לטובת הנאשם לעניין העונש, מרצונם החופשי. עוד התייחס לנסיבות ביצוע העבירות וטען כי יש לראות במקרה כאירוע אחד שבגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד. עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי מדובר בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש וגניבה ברף הנמוך, ולגבי התמונות שהוגשו כראיות לעונש מטעם המאשימה נטען כי הסימנים והחבלות נעלמו כבר למחרת והמתלוננת והקטין לא נזקקו לטיפול רפואי. לגבי האופניים, צוין כי אלו נשארו במקום ואף לא נגרם להם נזק כלשהו. לגבי נסיבותיו האישיות צוין כי הנאשם יליד שנת 1989, מתגורר עם משפחתו שאוהבת ותומכת בו, הנאשם עבר תקופה קשה, התדרדר לשימוש לרעה באלכוהול וסמים ואולם לקח יוזמה וטופל וכיום הוא נקי מסמים. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי עברו הפלילי אינו מכביד, שכן לחובתו ארבע הרשעות קודמות, שהאחרונה מביניהן בגין עבירה משנת 2014, כלומר במשך תשע שנים האחרונות נקטע עברו הפלילי. **לשיטת ב"כ הנאשם מתחם הענישה בגין מקרה דנן צריך להתחיל בענישה צופה בפני עתיד ועד ל - 10 חודשי מאסר**, והוא עתר למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון - בינוני של המתחם ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, כ- 3 חודשים.

שני הצדדים תמכו טענותיהם בפסיקה.

הנאשם בדברו האחרון, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה ואמר: **"אני נפילתי לסמים ולא יודע לאיזה דרך הלכתי. אמא שלי סבלה מאבא שלי ואני לא רוצה שהיא תסבול גם ממני. אני רוצה לבחור דרך ולקחת אחריות על עצמי. יש לי מקצוע אני עובד בריצוף".**

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, הם הגנה על שלומו ובטחונו הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט ושלוות נפשו. מעשי הנאשם כוונו כלפי קרובי משפחתו ולכן טמונה בהם פגיעה גם בערך של השמירה על הלכידות המשפחתית ותקינות היחסים בתוכה. מידת הפגיעה בערכים החברתיים במסגרת עבירות האלימות היא בינונית - גבוהה, בעוד שלגבי עבירת הרכוש מדובר בעוצמת פגיעה נמוכה יחסית. הנאשם תקף את הקטין ואת המתלוננת באמצעות ידיו ובאמצעות חפצים שהיו במקום, בין היתר מפתח שוודי, כיסא פלסטיק והטחת האופניים. למתלוננת ולקטין נגרמו חבלות כתוצאה מהתקיפה - לקטין נגרמה שריטה בעינו ולמתלוננת חבלות בדמות שפשוף במרפק יד שמאל וברגל ימין. נתון נוסף בו יש להתחשב לחומרה, הוא העובדה שהנאשם לא נרתע ולא הפסיק את מעשי האלימות כלפי הקטין וכלפי המתלוננת על אף התערבות השכן שנכח בעת קרות האירוע וניסיונו להרחיקו מהם.

באשר למדיניות הענישה הנהוגת בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש וגניבה, הרי זו משתנה ממקרה למקרה, הכל בהתאם לנסיבות האירוע, אופי האלימות, טיב החבלות ועוד. דוגמא להשפעת נסיבות המקרה ניתן ללמוד מהפסיקה אליה הפנו באי כח הצדדים בטיעוניהם, כך למשל:

· רע"פ 2494/18 **צליל גורדון נ' מדינת ישראל** (7.6.18) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש על החלטת בית המשפט המחוזי בערעור המדינה על עונשו של הנאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש ונגזר עליו **מאסר בפועל למשך 7 חודשים** בגין שני מקרים של אלימות כלפי מתלוננות שהיו עמו בקשר זוגי. במקרה הראשון הנאשם הכה את המתלוננת 1 בכך שמשך בשערה בחוזקה עד ששערה נתלש וסטר לה, כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת 1 שטף דם בעין שמאל, רגישות בקרקפת ושריטות בידה השמאלית. במקרה שני, הנאשם הכה את מתלוננת 2 משך את שיערה בחוזקה ותפס אותה בצווארה. כתוצאה ממעשיו של המבקש נגרם למתלוננת 2 שטף דם בכתף שמאל.

· ת"פ 46580-06-22 (שלום חדרה) **מדינת ישראל נ' דנצ'נקו** (13.09.22) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה ואיומים כלפי אמו. לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2010. הנאשם תקף את אמו המתלוננת כאשר ביקש ממנה כסף והיא השיבה שאין לה - חנק את המתלוננת באמצעות מגבת ושיחרר אותה רק כשהסכימה לבוא איתו למשך את הכסף שדרש. באירוע נוסף, אף הוא על רקע דרישת כסף מהמתלוננת, איים עליה תוך הצמדת סכין לצווארה. הנאשם נידון ל - **8 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

· ת"פ 9340-05-20 (שלום חדרה) **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (20.11.22) - הנאשם הורשע בעבירות של

תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. באותו מקרה, הנאשם תקף את המתלוננת שהינה אמו וכן את המתלונן שהינו אחיו. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו. הוא הורשע ונגזר עליו מאסר על תנאי של 3 חודשים, צו של"צ של 100 שעות, צו מבחן והתחייבות כספית.

ת"פ 4583-11-20 (שלום חדרה) **מדינת ישראל נ' רחמימוב** (8.6.21) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ושתי עבירות של תקיפה סתם, כלפי אחותו ואביו בביתם, וכן בנוכחות שוטרים כאשר תקף אדם נוסף בהיותו מעוכב בתחנת המשטרה. בעת האירוע היה הנאשם נתון תחת השפעת משקאות אלכוהוליים. הנאשם בעל עבר פלילי, נידון ל - **7 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

בחינת מדיניות הענישה בעבירה של גניבת אופניים מלמדת על מנעד ענישה הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות. ראו למשל: ת"פ (ת"א) 10036-12-17 **מדינת ישראל נ' עמרם** (22.1.18) - נגזרו במסגרת הסדר טיעון 4 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן; ת"פ (ב"ש) 12814-03-15 **מדינת ישראל נ' דהן** (27.4.15) - נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל, תוך דגש על עקרון ההלימה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם באירוע זה, בהתחשב במכלול נסיבותיו, **נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד ל- 15 חודשי מאסר**, זאת לצד ענישה נלווית.

באשר לנסיבות שאינן נוגעות לעבירה, שבהתחשב בהן ייקבע מיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יצוין כי לחובת הנאשם ארבע הרשעות קודמות כאשר הרשעתו האחרונה היא בעבירה משנת 2014 - בעבירות של סמים, רכוש, הפרעה לשוטר והחזקת סכין. עוד לצד החומרה אני סבורה כי יש להביא בחשבון את שיקול הרתעת הרבים, נוכח תופעת האלימות בחברה הישראלית ההולכת וגואה בתקופה האחרונה, לרבות אלימות בתוך התא המשפחתי.

משקל משמעותי לקולה יש ליתן לכך שהנאשם קיבל אחריות על מעשיו בכך שהודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו וחסך מזמנם של העדים ומזמנו של בית המשפט. עוד מצאתי להביא בחשבון את דבריהם של המתלוננת והקטין שהעידו כי סלחו לנאשם וציינו כי זו הפעם הראשונה שנקט באלימות כלפיהם. בהתחשב במכלול הנסיבות הללו, אני סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי - תחתון של מתחם העונש ההולם.

לאור כל האמור לעיל, אני מטילה בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **7 חודשי מאסר בפועל** שיימנו מיום מעצרו 22.11.22 ובניכוי 10 ימי מעצר בתאריכים 27.4.22 - 18.4.22.

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור כל עבירת אלימות במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. **פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד משני המתלוננים**, אשר ישולם בתוך 3 חודשים מיום

שחרורו של הנאשם ממאסרו. המאשימה תמסור את פרטי המתלוננים למזכירות בית המשפט.

ד. **התחייבות על סך 2,000 ₪**, שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו כל עבירת אלימות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ג, 21 פברואר 2023, בנוכחות הצדדים.